

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, felzárólamások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelen minden szombaton.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petítésorért
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítatik.

„NYILTTÉR“
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Börmentetlen levelet
nem fogadunk el.

†
IPOLYI ARNOLD.
1823.—1886.

„Múltó arra, hogy az egész nemzet
gyászba boruljon ravatala előtt.“

Ipolyi Arnold nagyváradi püspök f. hó 2-án délután 1 óra tájban szívvelhüdes következtében meghalt. A püspök délelőtt még látogatást tett a papnövevényben, honnan visszatérve dolgozó szobájába vonult. Miután fél kettőkor sem jelent meg az ebédre, titkára ment érte, ki a nagy tudóst halva találta elterülve a szobájában.

Sok püspök hunyt már el s ezek elhunytáról az országos lapok egyszerűen a hírek rovataiban tettek említést. De Ipolyi Arnold azon drága, úgy szólva pótolhatatlan elhunytak sorába tartozik, kiknek működését megörökíteni s a nemzet halálját emlékek iránt is felköltetni s megörökíteni az országos lapok párt- és felekezeti különbség nélkül első és kedves kötelességöknek ismerik. Rövidebben s nyomatékosabban alig fejezte ki valamely lap az elhunyt püspök fölötti nagy részvétét mint az, mely e gyászshírünk homlokzatán olvasható szavakra fakadt, mert valóban nemesak a róm. kath. egyház, hanem az egész magyar nemzet gyászba borult.

Még a napi lapok sem képesek kimeríteni e nagy elhunyt érdemeit az egyház, a haza, a tudományok, művészetek és ipar körül, annál kevésbé vállalkozhat ily nehéz feladat megfejtesére egy kis térre szorult vidéki hetilap, de hogy legalább néhány sorral említést tegyünk halhatatlan érdemeiről, csak e néhány sort idézzük a vesztéséget legfájdalmasabban érző saját káptalanja által kibocsátott gyászjelentésből:

„Gyászol a haza, melynek ő állambölcsesség sikereit nyújtotta hí fia és oszlopa, — gyászt öntenek a tudomány, művészetek és ipar csarnokai, melyeknek fölöntje, mecenása és előharcosa, — gyászba borulnak legvirágzóbb századaink egyházi műemlékei, melyeknek látogatója, legalaposabb ismerője és ismertetője, helyreállítója és donatora, — sírnak a jótékonyosság intézetei és a szegények, kiknek támogatója és legkészségesebb gyámola volt.“ stb.

Jellemzők az ő életére nézve egy országos napilap következő szavai:

„A kor, mely mindinkább hozzászokik az érdemek helyett a ragyogást, az igazság helyett a látszatot dicsőíteni s mely oly szívesen veti oda magát lépéső és pidesztál gyanánt a léha befolyás lábai elé; ez a kor meg fog előkenni egy pillanatra a nagyváradi ravatal előtt. Egy oly ember holtteste nyugszik abban, aki, míg élt, nem vadászta a nagyok kegyét, nem törte magát kincs s hatalom után, nem alázkodott meg, hogy főlebb lépjen: de a becsülettel és szerényen teljesített kötelességek által szerezte meg azon jogot, hogy alakja a magyar nemzet pantheonjában helyet foglaljon.“

Hogy legalább némileg méltassuk hervadhatatlan érdemeit, gazdag életének történetét e rövid kivonathban közöljük.

Ipolyi Arnold született Ipoly-Keszi nevű hontmegyei faluban 1823-ban. Atyja Ipolyi Ferenc főszolgabíró volt, anyja Szmracsányi Arzénia, ki finom lelki asszony volt s fia nevelését maga vezette. Ápolta benne a hazaszeretetet s megkedveltette vele az irodalmat az által, hogy Kisfaludy regéit mesélte el neki. Nevelője Kamis Ferenc volt, ez ébresztette fel benne a művészeti érzéket. Szülei a katonai pályára szánták, de szívesen egyeztek bele, midőn a papi pályát választotta. Mint papnövevény két évet a pozsonyi

Americanumban töltött. Majd Bécsbe a Pázmáneumba s az egyetemre küldetett s már itt megkezdte irodalmi működését, megírta a „Vallás és művészet“ és „A magyarok ősvallása“ című dolgozatait.

A hittani tanfolyamot 21 éves korában elvégezte s így várnia kellett a felszentelésre, miért is Kopácsy József primás rendeletére Mednyánszky Alajos báró Dénes fiának bölcsészeti tanulmányait vezette. Miután Mednyánszky iratai között igen érdekes kuttókra akad, már itt elhatározta, hogy megírja a magyar mythológiát, mely 1854-ben meg is jelent s egyetlen példányig elfogyott. E mű alapította meg hírnevét.

Pappá 1847 július 6-án szenteltetett fel s Komárommegyében segéd lelkész lett, innét egy év múlva Pálffy Nándor nevelőtől hiyta meg gyermekeihez, de az akkori mozgalmas időkből a Pálffy-család Badenbe menekült, hová Ipolyi nem akarta őket követni, minék folytán a pozsonyi egyház hitazonokává nevezte ki az érseki helytartót.

A szabadságharc lezajlása után ismét visszatért a Pálffy grófokhoz, míg később a grófok kegyurasága alatt álló zohori lelkészi hivatalt vállalta el anyjára s rokonaira való tekintetből.

Ipolyi tudományosságára való tekintetből a bécsiek megkínálták egyetemi tanársággal, de ő csak hazájának kívánt szolgálni, s ez állást nem fogadta el. De híre a hazában is elterjedt s Bartakovits Béla egri érsek 1860-ban felajánlotta neki a sokkal jövedelmezőbb török-szt.-miklósi plebániát, hogy több időt szentelhesse a tudományoknak.

Ez idő után kezdődik tudományos irói működésének legnagyobb része. Művei osztatlan nagyrabecstüléssel találkoztak s ezek között a legutolsó „A magyar szt. korona és a koronázási jelvények története és műleírása“ ez évben jelent meg.

A korvinák felfedezésében is nagy része volt s 1877-ben személyesen járt Konstantinápolyban, hogy azokat kiválogassa.

Ipolyi rendkívül szerény ember volt, úgy a beszterecebányai, mint a nagyváradi püspökséget csak habozás után fogadta el.

Jövedelmeinek nagy részét egyházi, iskolai s művészi célokra költötte el. Beszterecebányán leányiskolát, ipsriskolát alapított. Tagja, alapítója, elnöke volt számos társulatnak.

Temetése csütörtökön ment végbe.

A magyar nemzet nagy halottja nyugodjék békében!

Az adófizetők figyelmébe.

Az adóösszeírás munkálatok már megkezdődtek s tekintve azon fontos körülményt, hogy most az adónevek legnagyobb része az 1883-ik évi 44-ik törvénycikk értelmében három évre fog megállapítani, adófizetők polgártársaink érdekében célszerűnek látjuk megismertetni a pénzügyminiszternek a jövő három évre eszközölendő adókövetés körüli eljárást szabályozó rendeletét, hogy a közeleg adókövetési munkálatoknál e tekintetben kellőképp tájékozva legyenek.

A fontos adóügyi rendelet következőképen szól:

1. A közadók kezeléséről szóló 1883-ik XLIV. t. c. 11. és 12. szakaszai rendelkezésénél fogva a házadóknak az 1884—1886. évi időszakra eszközölt kivétele a folyó év végevel lejárván, 1887. évvel újabb három évi kivételei időszak veszi kezdetét, minél fogva a községek (városokra) nézve a kir. adófelügyelőknek és a szolgabíráknak (polgármestereknek) felügyelete alatt a házadó alá tartozó adókötelezettek és tárgyak összeírásának, — a bérbeadott házak tulajdonosaira nézve pedig — és ott, a hol általános házbéradó fizetetik, a házbéradó-jövedelem bevallásának kötelezettsége áll be.

A házbéradó-jövedelem bevallás most tehát ezen adónevek alá eső minden épületről beandó és az 1883. XLIV. t. c. 12 §. a) pontja értelmében bevallandó azon jövedelem, melyet az illető épülettulajdonos az 1887—

1889. évi kivételei időszak első évét megelőző évben, vagyis a folyó 1886-ik évben tényleg huzott, vagy az üresen állott épület után huzott volna, ha az üresen nem állott volna.

Bevallás tárgyát az összes nyers jövedelem képezi, a tulajdonos abból semminemű levonást nem tehet, mivel a törvényszerű levonás a kivételt teljesítő közegek által hivatalból eszközöltetik.

A bérjövdelem bevallására szolgáló nyomtatványok a községi előjárásnál (városi adóhivataloknál) ingyen kaphatók s az egyes rovatoknak a törvényes és szabályoknak megfelelő pontos és lelkiismeretes kitöltése után ugyanottan benyújtandók.

Ezen vallomások benyújtására a folyó 1886. év november hava 15—30 közti időt tűzöm ki.

2. A III. osztályú kereset adónak az 1884—1886. évi időszakra eszközölt kivétele a folyó 1886-ik év végével szintén érvényét veszten, az 1887. évvel ezen adóneve nézve is újabb kivételei időszak veszi kezdetét.

Az ezen osztályú kereset adó az 1875. XXIX. t. c. 15. § a) értelmében a tisztá kereseti- vagy üzletnyeremény három évi átlagának alapján, vagy ha az üzlet, vagy foglalkozás annyi év óta még fenn nem állana, a fennállása idejére eső kereseti vagy üzletnyeremény átlagának alapján vettetik ki: ennél fogva az ezen osztályba tartozó adókötelesek tartoznak az 1883. évi XLIV. t. c. 12. § c) pontja értelmében bevallani azon tisztá jövedelmet, mely 1887—1889. évi kivételei időszak első évét megelőző három évben, vagyis az 1884. 1885. és 1886. években, illetve amennyiben az illető adókötelező üzlet vagy foglalkozás még annyi idő óta fenn nem állana, fennállása óta elterelt.

Az illető vallomási nyomtatványok a községi előjárásoknál (városi adóhivataloknál) ingyen kaphatók s az előirt rovatoknak pontos és lelkiismeretes kitöltése után ugyanottan benyújtandók.

Ezen vallomásoknak valamint az 1883-ik LXIV. t. c. 11. § a) értelmében egy év tartamára kivetendő IV-ik osztályú keresetadó, tőkekamat- és járulékadó, bányaadó (a volt határvidéki részekben az ezen adókat helyettesítő jövedelem adó) alá eső jövedelem bevallására a határ időt 1887. évi január hó 15. ig tűzöm ki.

3. Az 1887. évi január 31-ikéig bevallandók a föld- és házbirtokot terhelő s kamatokkal együtt bekebelezett adóssági kölcsönök és kamataik. Oly kölcsönökre nézve, melyeket az illető adózó fél hitelüzlettel foglalkozó pénzügyintézetektől vett fel, a vallomás jegyzet rovataiban kitüntetendő azon összeg, mely az eredetileg kölcsönvett s bizonyos évek alatt törlesztendő tőkeösszeg után, a kötvényekben megállapított kamatláb szerint, kamat gyanánt egy évre esik.

Az illető vallomási nyomtatványok a fentebb említett helyeken ingyen kaphatók s a tényleges viszonyoknak megfelelő pontossággal kitöltve, a kitűzött határidő alatt annál bizonyosabban benyújtandók, mivel ezen határidő lejártá után, jelesül febr. 15. ig érkező vallomások a t. 1886. évi május hó 3-án kelt és a „Pénzügyi Közlöny“ 18. számában megjelent 81,090. sz. rendelet szerint már csak felebezés útján és azon esetben fognak figyelembe vétetni, ha hitelt érdemlően igazoltatik, hogy a késedelem elháríthatatlan akadály miatt történt; február 15. ike után benyújtott vallomások pedig semmi körülmények közt nem vétetnek figyelembe.

(Vége következik.)

A részvényesek figyelmébe.

Valóban szokatlan jelenség, hogy mai időben, midőn annyi a panasz az üzletek pangása, az ipar hanyatlása s általában a szűk, mostoha idők miatt, a jövő évben életbe léptetendő „Szentési Hitelszövetkezet“-be oly szembetűnő számu részvényes lépett be tagul. Ezt két oknak lehet tulajdonítani: u. m. a takarékoskodás dicséretes megszokásának és az eddig e téren elért kielégítő sikernek. Örvéndetes állapot tehát, midőn a segélyegyleti intézmény iránt ily nagy a bizalom, mert ennek is tulajdonítható a sok részvényesek oly tömeges jegyzése.

De midőn a szentesi lakosságnak a takarékos-sághoz való hajlamát méltán dicsérjük, lehetetlen nem óhajtannunk, miszerint takarékoságát majdan 10 év múlva ismét s az eddiginél nagyobb siker koronázza, ez — úgy hisszük — az összes rész-

vényesek egyhangú óhajta. Ismeretes dolog, hogy egy pénzintézet sok krisisnek van alávetve, ezeket kikerülni, az intézet jó hírnevét fenntartani és a részvényesek érdekeit megóvni a legnehezebb feladatok közé tartozik. Nem lehet tehát közönyös dolog egy részvényesre sem, kire bizassék ez új intézet igazgatása, mert ettől függ annak jövőendő boldogulása.

Holnap lesz az a fontos nap, melyen nemcsak az alapszabályokat megvitatni, hanem az elnököt, igazgatót, aligazgatót, igazgatóságot és felügyelőbizottságot megválasztani lesz hivatalos a közgyűlés. Szó sem fér hozzá, hogy mind ezen állásra buzgó, körültekintő s az ez ügyben már jártas részvénytársakat kell megválasztani, mert meg lehetnek győződve a részvényesek, hogy nem a sok részvénybiztosítja az intézet jövőjét és a részvényesektől méltán várható kedvező sikert, hanem az, hogy kik lesznek megbízva az intézeti ügyek vezetésével. Midőn a takarékpénztári részvényesek a legnagyobb óvatosságot tanúsítják az intézet vezetőinek megválasztásánál, ugyanazon óvatosságra kell hogy állítsuk az új hitelszövetkezet részvényeseit is saját jól felfogott érdekekben. S habár előrebocsátottuk, hogy minden állásra odavaló embert kell állítani, mindazáltal ki kell emelnünk az igazgatói állást, mert az igazgató a pénzintézetnek úgy szólva lelké. Itt nem szóbeli tehetség és megnyerő külső, hanem a rideg számokkal való bánásmód ismerete az első kellék, nem különben azon kevés embernél található tulajdonság, hogy rendezett anyagi viszonyok közt legyen, tehát biztos garantiát nyújtson s független állású ember legyen. Ilyen embert kell az új hitelszövetkezet igazgatói állására keresni s ilyen találunk is a most feloszló segélyegylet jelenlegi igazgatójában Dósa Béla urban, ki a „Szentesi Hitelszövetkezet” létesítésében is első sorban fáradozott. Azok, a kik vele együtt a mostani segélyegylet igazgatásában részt vettek, legjobban tudják, mily szak- és lelkiismerettel vezette az igazgatói teendőket s bátran mondhatjuk, hogy csakis az ő tapasztalt vezetésének tulajdonítható, miszerint a liquidáció a legkönnyebben fog végbemenni, mert a segélyegylet ügyei teljesen rendben vannak.

Amidőn tehát egy kipróbált s teljesen megbízható férfival rendelkeznek a részvényesek, fel sem merjük tenni, hogy kísérletet tenni akarának egy új, e téren még nem működött vagy nem annyira jártas egyénnel. Azért — ismerve a hangulatot — csak gratulálhatunk a „Szentesi Hitelszövetkezet” részvényeseinek, ha bizalmuk a most feloszló segélyegylet igazgatója felé fordul, mert kötelességismerő, ügybuzgó, szakavatott és teljes garantiát nyújtó igazgatót nyerne benne — s hogy ilyen is legyen, az édesmindannyiunk őszinte óhajta.

Városi közgyűlés.

Több sürgős ügy elintézése végett f. hó 9-én városi közgyűlés tartott, melynek lefolyását a következőkben közöljük.

Az első három tárgy az árvapénztári számadásokra vonatkozott, amennyiben előbb az 1885 és 1886. évi

számadások megvizsgálásáról szóló küldöttség és jelentés, azután Gunda Zoltán belügyminiszteri számtisztnek, ki a vizsgálat vezetője s főintézője volt, végjelentése, végül Csongrádmegyének az 1882. évi számadások felülvizsgálata tárgyában hozott határozata olvasott fel. Amennyiben olvasóink az egész elikkasztott összeget már ismerik, mely majdnem 18 ezer forintra rug, az utolsó két évi számadásokról nem is szólunk, mert az akkor elkövetett sikkasztás is befoglaltatik a főösszegben. Sokkal tanulságosabb volt a közgyűlésben támadt vita részint a jelentéshez betérjesztett s felvett tanácsi vélemény, részint a miniszteri számtiszt végjelentése fölött. Dömére és társára nézve tisztában volt a közgyűlés, azonban heves vitára szolgáltatott alkalmat Sima Ferenc kissé homályos ugyan, de oly értelmű nyilatkozata, mintha a tisztújító közgyűlés mintegy tudva Döme sáfárkodását, mégis a fontos árvapénztári állásra választotta, mely a képviselőtestületre nem igen hitelesítő kitél ellen Kristó Nagy István hevesen kifakadt s kérdőre vonta Sima Ferencet, miért nem derítette ki föltötte a hatóság előbb Döme sikkasztását, akkor 1885-ben bizonyosan egy képviselő sem adta volna rá szavazatát. Hangsúlyoztatott továbbá az is, hogy Döme sikkasztását legjobban derithette volna ki a számvéví, kinek első kötelessége a számadásokat ellenőrizni s megvizsgálni. Bálint József képviselő nemcsak a számvéví és a pénztárnoki tisztséget, hanem a tisztviselőket is (talán árvaszéket? szerk.) hibáztatja, kik rendszerint a pénztárvizsgálattal azon jelentést szolgálták be, a mely minden rendben van s évek mulva kiderült az oly jelentések valótlanúsága. Azonban az árvaszék hibás eljárásáról senki sem szólt, habár a miniszteri számtiszt jelentésében mintegy ujjal volt rámutatva, hogy az árvaszék az összegek kiutalványozásában hibásan járt el és hogy nem egyszer a halálesettől számitva két vagy három év mulva mutatottat be a hagyaték felvétel, vagy lehet hogy csak akkor vétetett fel. Ugyancsak akkor indítványba tette Szeder János képviselő, miszerint Gunda Zoltán számtisztnek elismerés jelekül bizonyos összeg szavaztassék meg, mit a képviselőtestület már azért sem fogadott el, mert az illető csak kötelességét teljesítette és fáradozásáért a számlát úgy is be fogja mutatni, melyet a város úgy is köteles megfizetni. Végül hosszas vita után abban történt megállapodás, hogy Gunda Zoltán számtisztnek jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatik. A vizsgálatot teljesítő bizottság megbizatik egy javaslat kidolgozásával a végből, hogy jövőre a pénztári vizsgálat bizonyos megállapított terv szerint történjék, mely által a netaláni sikkasztást vagy teljesen meggátolni, vagy annak nyomára gyorsan jönni lehet. Az elikkasztott összeg a tartalék alapot terhelheti s törvényszabta módon helyrehozandó első sorban majdan a pénztári tisztviselők vagyonából.

A számlalom tulajdonosok által kérelmezett ma-lomtaksa alábbszállítását a közgyűlés nem engedélyezte. Épp oly hosszú és meddő vitát idézett elő a gazd. szakosztály jelentése a felső körgátnak a vasuti töltéshez leendő behasználatára tárgyában. Ambar a legtöbb képviselő beismerte azt, hogy e körgátra nem igen van, legalább most — szükség, de különböző szempontokból fogták fel a dolgot; így Kátai Pal János az egyes lakosoknak kívánta átadni pénzért stb. Végre abban történt megállapodás, hogy a szakosztály javaslata elfogadtatott ugyan, de amennyiben a gát nagy része az alacsonyabb fekvésű utak kijavítására már kész anyagot szolgáltat, Balogh János és Kristó Nagy István képviselők indítványa folytán utasított a tanács és gazd. szakosztály a mérnökkel együtt, hogy ez ügyben a szükséghez képest intézkedjenek úgy, hogy az egyes utak, házak a körgát által elfogott vizektől megszabadíttassanak s az utak a gát elhordása által jobb karba helyeztessenek.

Id. Sarkadi Nagy Mihálynak a tulajdonát képező Árvai-féle szőlőben emelt s most fölöslegessé vált, de a

szőlő értékét is csökkentő körgát elhordása iránti bejelentése jóváhagyólag tudomásul vétetett.

A külső utászoknak fizetésük javítása iránti kérelem, melyben egyenkint 40 frt. bérjavítást kértek vagyis oly fizetést, amilyent a belső utászok huznak, dacára a szakosztály pártoló javaslatának heves ellenzésre talált. Balogh János és Kristó Nagy István képviselők indokoltan találták a kérelmet, amennyiben épp olyan munkát teljesítenek a külső utászok mint a belsők, mégis szavazásra kerülvén a sor csak egy szavazattal adatott hely kérelmőknek t. i. 24 képviselő a kérvény ellen, 25 mellette szavazott.

Váci György ajánlata a belső ecseri földjén keresztül vezető dűlő ut megvétele iránt egyhangulag elutasított.

Hasonló elutasításban részesült H. Varga Mihály és társai korszós mestereknek új agyagbánya kijelölése iránt beadott kérelme, amennyiben az illetőknek a kívánt hely már ki van jelölve.

A sertés hizlalo telepek kijelölése tárgyában beadott szakosztályi jelentésre nézve a képviselőtestület azon időre tartja fenn a határozathozatát, a mikor a vasut már ki lesz építve s a helyre nézve akkor sokkal jobban lehet tájékozódni.

Kovács János és társai II. tizedbeli lakosoknak kérelme egy a nevezett tized 119-ik házámtól a 24-ik házámtig terjedő és a 25 és 26-ik számú házakat összekapcsoló keresztjárda kiépítése iránt a gazd. szakosztály által pártoltatván Babós József indítványa és Balogh János képviselő pártoló felszólalása mellett azon módosítással teljesített, hogy a járda a szeretetháztól a Szénelői örökösök házelikének érintésével a Szénelői házig építetik ki s az azon utcában levő járdával kapcsolatba hozatik.

Az országos dijuok-segélyegylet javára, mely Szent- városot tiszteletbeli tagnak választotta meg s a diszokmányt már meg is küldötte, a közgyűlés Kristó Nagy István dicséretreméltó indítványára 25 frtot szavazott meg, még pedig 21 szavazattal 11 szavazat ellenében.

Hosszas vitát idézett elő a 24-ik italmérési rátának újból berbeadásáról szóló tanácsi előterjesztés s ez ellen Rác János által beadott fellebbezési kérelme. Ezt a rátát eredetileg árverésen, tehát törvényes uton Pláger József nyerte meg, azonban az árverés utáni közgyűléskor Rác János ráigérvén a közgyűlés az utóbbiak adta haszonbérbe a rátát évi 650 frtért. (Itt történt a hiba!) Pláger József a közgyűlés ezen határozata ellen fellebbezett s Csongrád megye közigazgatási bizottsága Szent- városának e határozatát csakugyan megsemmisítette s utasította Szent- város közönségét új árverés megtartására. A városi tanács — tekintve az idő rövidségét — ez ügyet nem jelentette be a közgyűlésnek, hanem kitűzte s meg is tartotta az árverést, mely alkalommal úgy Pláger József mint Rác János részt vettek az árverésben, habár Rác János mind a közigazgatási bizottság megsemmisítő határozata, mind a városi tanács második árverése ellen fellebbezést adott be, az egyiket a belügyminiszteriumhoz, másikat a közgyűléshez. A második árverésen a rátát ismét Pláger József nyerte el évi 900 frtért, tehát 250 frttal többért mint a hogy ezt Rác János kapta volt. A tanács betérjesztette tehát a második árverésről szóló jelentést helybenhagyás és Rác János fellebbezését elintézés végett. Rác János az egész ügyről saját érdekében az egész tényállást kinyomatva küldötte meg az egyes képviselőknek, miért is ez úgy ismeretes volt. Első felszólaló volt Kristó Nagy István, ki legjobban akarata mellett sem képes igazat adni Rác Jánosnak s a tanácsnak eljárását teljesen helyesli. E véleményével szemben Sima Ferenc a városi tanács eljárásában szabálytalanságot lát s helyesli Rác János fellebbezését, mert a tanácsnak nem állott jogában a közgyűlés újabb utasítása nélkül a 24-ik rátára új árverést hirdetni dacára annak, hogy a megyei közg. bizottság Pláger József fellebbezése

„SZENTES és VIDÉKE” TÁRCÁJA.

VÉGZETEK.

(Folytatás.)

„Miben, Burton?”
„A szegény Alice állapotában,” mondá Burton „Éppen most volt nálam. Már eddig is a legborzasztóbb módon bánt vele a mi fiatal asszonyunk, de ma mint ha az eleven ördög szállta volna meg, sőt azelőtt egy órával, mikor ő nagysága férjét üdvözölte, még meg is verte.”

„Csakugyan?” mondá György s furcsa mosoly látszott arcán első ízben annyi idő óta.

„Te nevensz azon?” kiáltá csodálkozva Burton, míg én, ki egészen idegen vagyok rá nézve, majdnem sírok!”

„És mit akart nálad?”

„Már azelőtt azon reménnyel biztattam volt, hogy helyet szerzek neki egy chilei családnál. Most eljött nekem megmondani, hogy ne fáradozzam többet érdekében, mert lehetetlen neki azt az időt bevárni.”

„Hát mit akar tenni?” kérdezé gyorsan György.

„Közönséges szolgálatba akar lépni. Kijelentette, hogy ezt a bánásmódot nem viselheti el tovább, ma pedig azt olvasta az újságban, hogy itt egy német család szobaleánynak való cselédet keres, ki gyermekkel együtt az állást elfoglalja. — Ha nem György, az Istenért, mi lett? Ez csakugyan nem nevetni való dolog! Talán félreérted a dolgot?”

„Tudod-e, Burton,” mondá György anélkül, hogy kérdésére felelt volna, „ki az oka, hogy Alicével ma oly rosszul bántak?”

„Kicsoda? — csakis ennek a kis ördögnek szé- szélye.”

György rázta fejét. „Nem találd el — én vagyok az oka —”

„Te?”

„Ugy-e emlékszel elbeszélésemre, mikép vonszoltak el New Yorkból két nappal egybekelésem előtt s hogy szeretőmnek sejtelve sem lehetett arról, mi lett belőlem?”

„Emlékszem — hát aztán?”

„Tudod-e, ki volt az én szeretőm?”

„Barátom, én úgy szólva senkit sem ismerek New-Yorkban.”

„Tehát megmondom: Hewesné asszony.”

„Mi az ördög!” kiáltá felugorva Burton — „és ő látott téged?”

„Mindenesetre, még pedig Hewes ur szobájában.”

„Hát a z volt a te menyasszonyod, György? Hewes ur mostani neje?”

„Ugyanaz.”

„Szent Isten! Barátom,” kiáltá most a fiatal ember, „ritka szerencséd van! Téged elragadnak és tengerre hurcolnak — most ide jössz, úgy jársz mint valami kétségbe esett, halaványan és beesett arccal anélkül, hogy ezzel az asszonnyal egybekeltél volna! Ha koponyádban még egy szikra józan emberi ész van, esél rögtön térdre s térdre állva adj halált az Istennek, hogy tengereszek alakjában küldte hozzád órangyalait — és ha husz cethal zsirját kellett volna olvasztanod, még azzal sem fizetted volna meg eléggé drágán szerencsédet. De hogy lehet az? — mifőta vagy te távol New-Yorkból?”

„Mintegy hat hónap óta.”

„És az egybekelésnek az utolsó napokban kellett volna végbemennie?”

„Mindenesetre.”

„Hisz akkor teljes lehetetlen, mert Hewes ur majdnem annyi idő óta férje s akkor közvetlenül eltűnésed után kellett volna férjhez mennie.”

„Ugy is tett — megsértett büszkeségből — a lakodalom elmaradása miatt —”

Burton nagyot fűttengett. — „Valóban csodálatos! Az ember alig hajlandó elhinni! — És nektek most itt, a csendes oceanon kell találkoznotok! — De szépsége után itélve nem igen örvendhetett a viszontlátásnak. Nem féltékony Hewes?”

György habozott a válasszal. „Nem,” mondá végre, találkozásunk úgy is rövid volt s mindössze néhány szót váltottunk. A hölgy még mindig azt hiszi, hogy csakugyan rossz szándékból és haragból hagytam el.”

„Hátha az ellenkezőt megtudja?”

„Ezen a dolgon már úgy sem lehet segíteni, s én legalább ez ügyben már határoztam.”

„Szabad-e megtudnom elhatározásodat?”

„Ma még nem, de holnap talán már mindent fogsz tudni. Hát Alicével mi lesz most?”

„En bizony nem tudom,” kiáltá Burton — „én nem sürgethetem a chilei családot, de a szegény leányt sem róhatom meg, hogy ebből a pokolból szabadulni akar.”

„De hogyan ürülhet Hewes ur egy amerikai nővel szemben ezt a bánásmódot?”

„Hogyan ürülhet? Mit tehet ilyen asszony ellen?”

Örül, ha békében élhet vele. De mond meg az Istenért, mi lett, György? Az előtt teljes lehetetlen volt föléd egy kis mosolyt kicsalni, s ma egész arcom csak úgy sugárik az örömtől úgy, hogy még a szegény árva leány sorsa sem képes komolyabb hangulatba hozni. Én valóban nem értelek.”

„Kedves barátom,” mondá nevetve György, „amint gondolhatod, fejem tele van saját gondolataimmal és terveimmel — még pedig annyira, hogy azokhoz senmi egyéb sem fér; ne csodálkozzál tehát rajta, de azért magam is busulok a szegény leány sorsa fölött, és mi-helyt saját dolgommal rendben leszek, fontolóra veszték, mit lehetne érte tenni. Talán legjobb lenne, ha New Yorkba visszatérne.”

Folyt. köv.

folytán a közgyűlési határozatot megsemmisítette. Ó n o d i L a j o s főjegyző, N a g y I m r e tanácsnok és B u r i á n L a j o s ügyész védelemzik a tanács eljárását s azt annyival is inkább helyesnek mondják, mert a város megkarosítása nélkül másképp nem is cselekedhetett. Végre hosszas vita után a közgyűlés Rác János felebezését elutasította s a másik árverés jóváhagyását azon időre halasztotta el, a mikor a közigaz. bizottságnak Rác János által megfelebezett határozata a miniszteriumnál elintéztetik.

Világfolyása.

Bulgária felé irányul mostanában mindenki figyelme, annyival is inkább, mert most egy előkelő bolgár küldöttség járja be az európai hatalmasságok udvarait, hogy a szegény Bulgária részére azok bizalmát biztosítsa. Ismeretes dolog, hogy a bolgár szobranye által megválasztott dán Valdemár herceg, ki tudvalevőleg az orosz cár sógora, nem fogadta el a bolgár koronát. Kit válasszon tehát? A szobranye tehát elnapolta magát és Európára bizza, hogy ki legyen Bulgária trónjelöltje, addig is a regensség vagyis a kormányzással megbízott férfiak viszik a kormányt. Oroszország megnevezte a maga jelöltjét, mingreliai Dadián Miklós herceget, a cár szárnysegédét, de ez sehogysem tetszett a bolgároknak. A portától nem kérnek tanácsot a bolgárok, mert a szegény török muszka nóta szerint táncol. Tehát tanácsot kérnek az európai udvaroktól s úgy keresik a trónjelöltet mint Diogenes bölcs lámpással fényes nappal kereste az okos embert. Első sorban Belgrádban fordultak meg s úgy nyilatkoztak, hogy azt akarják megtudni, miképen gondolkoznak az európai hatalmak a bolgár ügyben. Törekvésüket oda irányozzák, hogy a fejedelmek kijelölésének kérdésében a hatalmak rokonszenvét megnyerjék, hogy Bulgáriának végre fejedelme legyen. Ők ki akarják jelenteni a hatalmaknak, hogy a cár által ajánlott mingreliai hercegnek jelölése lehetetlen s csakis oly fejedelmet fogadhatnak el, a ki biztosítékot nyújt arra, hogy Bulgária független ország maradjon. A részletes utazási tervet csak Bécsben — hol jelenleg időznek — állapítják meg, mert a további teendők az ottani fogadtatástól függnek. Belgrádból azért indultak első sorban Bécsbe, mert Kálnoki külügyminiszter és Tisza magyar miniszterelnök nyilatkozatai nagy bizalmat keltettek Bulgáriában. Bécsből Pétervárra utazik a küldöttség, onnan Berlinke és Franciaország át Angliába.

Franciaországban miniszterválság van. A köztársasági elnök még senkit sem bízott meg kabinetalakítással, mert előbb a parlament kiváló tagjait: Jules Ferryvel, Goblettel, Brisson, és Clémenceauval óhajt értekezni. A válság e hét vége előtt alig ér véget. Freycinet a szenátus ülésén már a szenátorok közt foglalt helyet. Több barátjának azt mondta, hogy lemondását semmi szin alatt nem vonja vissza. Ezt vasárnap az elnökkel is határozottan tudatta. Floquet a köztársaság elnökénél volt és sokáig beszélt vele a helyzetről. Grévy azt akarta tudni, hogy a kamara elnöke elvállalná-e a kabinetalakítását. Floquet készen nyilatkozott, de egyúttal azt is megmondta az elnöknek, hogy sokkal jobb volna, ha a kamara elnöke maradhatna. — Kérte az elnököt, hogy ha lehetséges, ne kívánja tőle, hágy a kormányt átvegye. Grévy azt felelte, hogy ezt nehezen teheti, s hogy nemsokára újra óhajt vele beszélni. E közben különböző kombinációkról beszélnek. Jules Ferry hiszi, hogy Floquet fogja a kabinetet megalakítani, de nem titkolja, hogy a helyzet rendkívül kuszált. Az opportunusok, kijelentették, hogy nem fognak többé oly kormányt támogatni, a mely a radikálisokkal tart.

HIREK.

— **Hymen.** Grabarics Iván helybeli derék postafőnök eljegyezte magának báró Maasburg Sándor fábriani földbirtokosnak mívelt és csinos leányát Berta kisasszonyt. Boldogság legyen e szép frigy kísérője.

— **A csongrád-főlegyházi helyi érdekű vasút** kiépítésére Pestmegye közgyűlése 20,000 frt segélyt szavazott meg a közmunkaalapból az engedélyes osztrák-magyar államvasúttársaságnak. A közlekedésügyi miniszter e határozatot a vasútvonal fontosságára való tekintettel helybenhagyta.

— **2869 részvényt** irtak alá az új „Hitelszövetkezethez” s így ezen pénzügyi megalakulásában nem csak hogy semmi sem áll utjában, hanem a legszebb reményekre jogosít fel. Feltűnő azonban, hogy a felszólító segélygyűlés részvényesei közül sokan nem jegyezték részvényt. A részvényjegyzés f. hó 9-én este 5 órakor bezárattott.

— **Az osztrák magyar bank** fótanácsa f. hó 1-én tartott ülésében elhatározta, hogy városunkban bankmelléktelepet állít föl s annak vezetésével a „Szentés vidéki” takarékpénztárt bizza meg.

— **Fontos közgyűlés** lesz holnap d. e. 9 órakor a megyeház nagytermében, a mikor az új „Szentési Hitelszövetkezet” meg fog alakulni. Elnököknek, mint értesülünk, Kiss Zsigmond ur van kizemelve. A legfontosabb igazgatói állásra csakugyan, mint a hangulathól kivettük, Dósa Béla urban, a felszólító segélygyűlés eddigi igazgatójában pontosul össze a közbizalom, az aligazgatói állásra pedig Pólya Ferenc tanárt emlegetik, ki a segélygyűlésnél is ez állást tölti be. Az igazgatóságba Kristó Nagy István, ifjú Sarkadi Nagy Antal, Szeder János, Kanfi Horvát Lajos s több részvényes van kombinációba véve. A titkári, pénztárnoki és könyvvizelői állásról nem lehet szó, amennyiben ezek mint tisztviselők az igazgatóság által választatnak, ha csak az alapszabályok tárgyalásánál a közgyűlés másként nem intézkedik. A közgyűlés valószínűleg hosszabb időt fog igénybe venni, de óhajtanó, hogy minél több részvényes jelenjen meg és gyakorolja jogait, az ügyek elintézésénél, mert egy részvényesre sem lehet közönses dolog, hogy kire bizasék egy ily nagy horderejű s tetemes pénzkészlettel bíró intézet.

— **Mult szombaton** rossz időjárás volt a dal- és zeneegylet által rendezett hangversenyre, amennyiben egész nap csak egy dült az eső és sok család, főképp a hölgyközönség a legjobb akarat mellett sem jelenhetett meg. Így előreláthatólag a közönség igen csekély számú volt, mi azonban a dalárdát, Mikec Ödön ügyes felolvasó és Filbó Tihamér jeles szaváló urakat nem hozta ki a flegmából s mind közmegelegedésre oldották meg feladatukat.

— **Kis kombináció.** Föltéve, hogy az aláírt 2869 részvényt azok birtokosai megtartják, akkor a „Szentési Hitelszövetkezet”-be hetenkint 1434 frt. 50., évenként 74,594 frt., 10 év alatt 745,940 lesz befizetve. Hát hol van még az ezen összeg valamint egyéb betételek után járó kamát s a kamatok kamataja?

— **Hangversenyek hónapjának** lehetne nevezni a f. é. decembert, amennyiben még két hangverseny rendezéséről értesülünk. Az egyiket a helybeli dal- és zeneegylet rendezi f. hó 30-án, s ez okvetlenül fog megtartatni. A másikkól csak magán értesülések folytán van tudomásunk, s ez műkedvelői előadással lenne összekötve, melynek tisztja jövedelme egy műkedvelői társaság megalakítása javára fordítatnék. Ez utóbbi hangverseny f. hó 18-án tartatnék meg. A közreműködni szándékozó hölgyek es urak neveit is hallottuk említeni, de a mennyiben a rendezkedés és program készítés most készül, s a szereplők közt változás történhet, tartózkodunk a részletekbe belebocsátkozni. Különböznél mind a két hangversenynek a legszebb sikert kívánjuk.

— **Megyel közgyűlés** lesz f. hó 21-én és következő napjain, előtte való nap pedig a közigazgatási bizottság tartja ülését.

— **Helyreigazítás.** A megyei főjegyzői hivatal által lapunk mult számába beküldött s megjelent hirdetésbe „12 drb huszármento” is volt említve, mi tollhibából eredt. Ennélfogva a vállalkozókat figyelmeztetjük, hogy a 12 drb huszármento elmarad s a szerint tegyék meg ajánlataikat.

— **Az éjjeli világosság** évről évre mindig jobban terjed városunkban, mi ily lucskos időjárásban s téli időben, midőn a disznótorok és névesség sok a tyafit késői órákban s megzavart egyensúlyal haza vetnek, valóságos jótétemény. A piac környékén is szaporodik a lámpák száma, továbbá a kurcaparti utcától a kispiaicig vezető kis utca a Csatóféle iskola és a Horváth-féle magtár előtt, szintegy a kurcaparti Berceli pintér házatól a kispiaicra vezető kis utca két lámpát kap.

— **Új pályázat** hirdetett a helybeli zsidó egyház a papi állás betöltésére, a mennyiben az első pályázati hirdetés célra nem vezetett. Mint értesülünk, a második pályázatnál a pap fizetése 200 frttal emeltetett, hogy a pályázók száma nagyobb legyen.

— **Békéltető bizottság** megalakítása végett legközelebb a helyben alkalmazott összes iparossegédek közgyűlésre lesznek összehívva Mikec Ferenc iparhatósági biztós által, mely alkalommal a békéltető bizottság alapszabályai is meg kell állapítani s a kellő számú biztósági tagokat megválasztani.

— **Kincsemsorsjegyek** már csak e hó 26-ig kaphatók, a ki tehát nyerevényre aspirál, siessen mielőbb sorsjegyet váltani lapunk kiadóhivatalában.

E rovatunk folytatása a mellékleten.

Értéktözsdei hetijelentés.

— **A „Magyar Mercur”** pénzügyi szakirat tudósítása. —

Az áremelkedésben a legutóbbi napok során fennakadás állott be, sőt legutóbb a legfontosabb értékpapírok árfolyama is hanyatlott. Ennek oka a külföldi viszonyokban keresendő. Azon beszédeket ugyanis, a melyeket a német birodalmi gyűlésben Moltke tábornagy és Broussart hadügyminiszter tartottak és a melyekkel — utalva a politikai helyzet fenyegető voltára — indokolni igyekeztek a nagyobb hadügyi szükségletet, a berlini tőzsde eleintén figyelemre is alig méltatta, de utóbb mégis csak eszébe jutott a tőzsdének, hogy közelebről foglalkozzék a beszédek tartalmával s bizonyoskor kitűnt, hogy a béke talán még sem oly nagyon biztos, ha a hadügyi kormányzat oly erősen ragaszkodik a fegyverkezés fokozásához. A berlini tőzsdén tehát első sorban az orosz értékpapírokat kezdték tömegesen eladogatni annál is inkább, mivel Oroszország hír szerint Párisban akar egy 75 millió rubeles kölcsönt felvenni. A német pénzpiac, mely évek óta kizárólagos hitelüzöje volt Oroszországnak, ebben oly kihágást lát, melyet meg kell torolni és innen van a nagy baisse orosz állampapíroknak. Ez a körülmény aztán visszahatott a mi tőzsdénkire is és nálunk is olcsóbbodtak az

értékpapírok. Alig szenved azonban kétséget, hogy csak átmeneti jellegű tünetekről van szó, mert a spekuláció nem tud felhagyni azon gondolattal, hogy nagy pénzügyi műveletek vannak készülöben, a melyekkel egy huszalkorszak fog újból beköszönten.

A részleteknél megemlítjük, hogy a bank részvények kivétel nélkül olcsóbbodtak. Osztrák hitelrészvény 198-60 ról 196-50-ra, magyar hitelrészvény 308-25-ről 306-ra szállott alá. Tőkebefektetési papírok közül a 4% os arany járadék olcsóbbodott, ellenben 5% papíráradék szilárdan tartotta magát. Sorsjegyekben szintén nem állott be roszabbulás; az árfolyamok változatlanul szilárdak, a mi a karácsony és újév előtti nagyobb keresetnél természetesen is. Figyelemre méltó az aranyézn drágulása. Külföldi váltók is magasabban jegyezteknek.

A tőzsdére vonatkozó bármi nemű megkeresésnek készséggel tesz eleget a „Magyar Mercur” kiadóhivatala. Budapest hatvani utca 17.

Gazdászati és üzleti értesítés.

Szentes, 1886. december 10.

A kellemes őszi napokat kellemetlen sáros téli napok váltották fel. Minden külső munka szünetel, sőt a járhatlan rosz utak miatt a piaci forgalom is egészen meg van akadva, az egész piaci forgalom csak a helyi fogyasztásra megy. Semmi eladás nem történik mind a mellett, hogy a buza árak a mult hónap árakhoz 30—40 krral emelkedtek.

Buza ára métermázsánként 8 frt, 8 frt 10 kr.
Kukorica (küböllel) 4 frt 80 kr., 5 frt 10 kr.
Árpa (küböllel) 4 frt 80 kr., mm. 5 frt 80 kr.
Zab (küböllel) 3 frt 60 kr., mm. 5 frt 90 kr.
Szalonna (új) métermázsája 33 frt.
Hizott sertés kiló számra 34—35 kr., leszámítva életre 45 kilót párjánál és 4%-től apadóra.

Nyiltér.

(E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.)

6 Ha mindenkit nem elégítene ki,

már régóta nem is létezne. Sümeg-Csehi, Zala megye. Tisztelt uram! Valóban rendkívüli s bámulatra méltó gyógyhatásuk van az ön készítette Brandt R. gyógyszerész-féle svájci labdacoknak. Hogy azonban azok elterjedése a szenvedő emberiség javára általam is nyomatékossabban eszközölthessék, tisztelttel kérem svájci labdacokról irt legújabb röpiratát szíveskedjék megküldeni. Tisztelettel Mokor Pál. Mivel Magyarországon a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacainak sokféle utánzatai léteznek, gondosan meg kell nézni, hogy minden dobozon megvan-e a védőjegy: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása.

Hirdetmény.

Szentes város részéről a tiszai rakpart és cölöp helypénz szedési jog az 1887-ik évi jan. 1-től dec. 31-ig terjedő egy évre f. évi december 20-án délelőtt 10 órakor a tanácssteremben zárt ajánlati versenyen egybekötött nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Felhivatnak a bérleni kívánók, hogy kellő bánatpénzzel ellátva a jelzett helyen és időben jelenjenek meg, a hol a feltételek addig is megtekinthetők s a zárt ajánlatok 50 frt bánatpénzzel lepecsételten dec. 20-án d. e. 9 óráig Nagy Imre tanácsnok kezéihez beadhatók.

Szentes, 1886. december 10.

Nagy Imre,
tanácsnok.

Szolid és olcsó karácsoni és ujévi ajándék.

Majdnem ingyen!

A meddig a készlet tart, mindössze csak 9 frttért kaphat egy pompás ezüsttűzatu asztalkészletet, mely fehér színt soha sem veszti el, és egy damaszt-asztalgarniturt, legfinomabb minőségben.

6 drb. asztali kés kitűnő acélpengével,
12 drb. (6 kanál és 6 villa),
24 drb. (12 kávés- és 12 moccakanál),
1 drb. damaszt-asztalterítő,
12 asztalkendő, összesen 55 drb. Ezen 55 drb. melynek ára azelőtt 30 frt, most csak 9 frt. Ha a cikkek nem tetszenének, a pénz visszaadatik, tehát a megrendelés nem jár kockázatással. A hozz való tisztító porból egy csomag 15 kr. Nevezett cikkek közpénzért vagy utánvétellel küldetnek s megrendelések a kereskedelmi törvényszéki legjegyzett céghez következő cím alatt küldendők:

Universal-Versandt-Bureau Wien, Ottakring, Sailer-gasse 26.
Fióküzlete: Wien, I. Rothenthurmstrasse 5.

Hirdetmény.

Szentes város részéről 195 drb. utcai lámpa világítása 1887-ik évi január 1-től dec. 31-ig terjedő egy évre f. évi december 19-én délelőtt 10 órakor a tanácssteremben zárt ajánlati versenyen egybekötött nyilvános szóbeli árlejtésen a legolcsóbbért vállalkozónak ki fog adatni.

Felhivatnak vállalkozni kívánók, hogy kellő bánatpénzzel ellátva a jelzett helyen és időben jelenjenek meg, a zárt ajánlatokat 370 frt bánatpénzzel lepecsételten Nagy Imre tanácsnoknak f. évi december 19-én d. e. 9 óráig adják be, kitől a feltételek a hivatalos órák alatt bővebben is megtudhatók.

Szentes, 1886. december 10.

Nagy Imre,
tanácsnok.

— A cár egy londoni nagy konyhaszerraktárban három csinos kis kályhát rendelt meg. A kályhák a legtekélyesebben be vannak rendezve különböző házneműk stílusára, szóval valóságos remekművek; egy cső fel fogja náluk a füstöt és a gőzt úgy, hogy a készüléketől lehet állítani akármelyik nagyvilági hölgy szobájában, senki sem fogja észrevenni, hogy főznek benne. A kályhák — a cár számára készültek, a kín időnként olyan mértékben erőt vesz a felelem és gyánakodás, hogy még az udvari konyhából kikerülő eledeleket sem meri érinteni, mert attól tart, hogy meg vannak mérgezve. Hyenkor maga főzi ebédjét s erre szükségesek a londoni kályhák.

— Három számú paciens. A napokban a bécsi kórházba B. tanár előadó termébe, kinek előadásai régtől fogva nagy látogatottságban részesülnek, hordágyon egy beteget vittek. A beteg nagymérvű deliriumban szenved, szeméi be vannak csukva s feje folytonosan forog a vákoson. A tanár az ágyhoz lép, hogy a diagnózist megkezdje. A teremben, mely szintéltig telve volt hallgatókkal, néma csend áll be. B. tanár néhány kérdést intézett a beteghez, hogy meggyőződjék, vannak-e deliriumában is némi „józanossági tünetek.“ A beteg azonban valamennyi hozzá intézett kérdésre egy és ugyanazt válaszolta: folyvást csak három számot emleget, egyforma sorrendben. Ugyanabban a pillanatban az összes hallgatóság elővéve az irónt s lázas pontossággal jegyzé fel a három számot. S miután csak a három számban valami jótást rejtenek, mely az összes jelenlevőknek áldást s szerencsét hozna, szájról-szájra adják, a szolgák és apóthék is csakhamar hírtl kapták, szóval a deliriosus beteg három száma, ki még mindig ugyanabban a sorrendben sorolta fel azokat, az egész terembe és a szomszédos betegszobákban olyan lutri mámort idézett elő, hogy nem volt senki, a ki a tanár tudományos előadását a kellő nyugodtsággal hallgatta volna végig. Délután az akadémia negyedében a löfő gyűjtődék valóságos ostrom alá kerültek. Aeskulap fia csoportokban zárandokoltak a löfőgyűjtődének nevezett „számvásárra“ a három számot megteendők. Miután e hó másodikika volt csak elképzelhető, hogy a deákok tételei csinos összegecskékre rúgnak. Ha már most a három szám a legközelebbi húzásra csakugyan nyerne, akkor a pénzügyminisztérium a betegnek szép köszönettel tartoznak, a kit most az egész kórházban csak egy emlegetnek, hogy: „a három számú paciens.“

— A legújabb párisi divathóbort az eleven színházi fejlődés. A holgyek kalap helyett kis arany kalitkát viselnek, melyben eleven madár ül. Mar lehetett is látni több színházban hölgyeket galambokkal, kanárikkal, pinyókkal, veresbogyókkal, csigákkal; egy felgyászában levő asszony fekete kalitkaja csalogányt rejtett. A míg a színpadon beszélnek, a madárkák busan lehajlik fejüket, de a zene és énekzsóra el-elkezdlenek csicseregni s oly hangversenyt rögtönöznek, mely tulharsogja a zenét.

Több színházgató már elhatározta, hogy néket eleven fejlődésszel nem bocsát a nézőterre.

— „Cifra szűrőm szegre van akasztva.“ Szarvason történt meg ez előtt két évvel, hogy Pribelszky Pál szűrőszabótól egy vásár alkalmával szűrő cseuték el. A napokban a károsult egy hetyke legényen meglátja a szűrőt, s azt is tudta, hogy az ijse ő nála sohasem vásárolt szűrőt. Vallatára veszi s az ki is vallotta, hogy a szűrőt „ötön“ vásárolta. A szűrő ijóst már szegre akasztva sirtatja régi diósóségét; az enyves kezűnek pedig duplán kellett lefizetni a szűrő árát, s most már elmondhatja: se pénz, se szűrő.

— Az erkölcsnemesítő társulat a szomszéd Vásárhelyen megalakult. A társulat elén nt. Miklovic Bálint evang. reform. lelkész ur áll. A társulat kéri fogja a városi törvényhatóság bizottság erkölcsi és anyagi támogatását s a nemes célra 200 forintos élyt teljesít jáváslaképpen a városi közgyűlés elé. — Követelésre méltó példa.

— Rablógyilkosság Pestőgyűlöten. Foktó és Uszód község határszélén 6 napokban egy listességesen öltözött öreg embert találtak az útszéli árokban súlyosan megsebesítve. Beszállították a kalocsai igazságos körházba, hol másnap reggel 4 órakor kiserenvedett. Időközben azonban kissé magához tért s ekkor elmondta, hogy neve Groth Frigyes, 67 éves, poroszországi származású, legutóbb Amerikában lakott asztalos legény. Okmányait állítólag Poroszországban elveszték tőle. Midőn a vele történtek elbeszélésebe kezdett, csak annyit mondhatott, hogy 26 frjtát elveszték s aztán ismét eszméletét veszít és meghalt. A megindított vizsgálat eddig csak annyit derített ki, hogy az öreg amerikai mesterlegény december 1 én a kalocsai vendéglő ivóházában tartózkodott, honnan délután Uszód felé vette útját s itt az országúton vérében fekvő találtak. Minden jel arra mutat, hogy rablógyilkosságnak esett áldozatul. A kalocsai vendéglős cseléde azt állítja, hogy a meggyilkolt két polgári öltözött férfi is távozott az ivóból. A csendőrség most ezeket erélyesen nyomozza. Midőn az elhunyt mesterlegény ruháit megvizsgálták, kabátjába varrva találtak 6 darab 20 dolláros, 11 darab 10 dolláros, 18 darab 2 dolláros amerikai, 2 darab 20 márkás hamburgéri és 24 darab 20 márkás porosz aranyat, melyek a járási szolgabíró hivatalnál vannak betéve.

— Végrehajtási jelenet. Uzbégben özvegy Kallinayné végrehajtást eszközöltetett egyik bérloje, Ungár Móric ellen. Az ügyet Kallinayné leendő veje, Vieszt Gyula ügyvédjelölt vitte. Mikor Vieszt a végrehajtóval a végrehajtást szenevedőhöz ment, először Ungárnak anyját, aztán neje veszték vele össze. Ekkor Ungar hozzálépett, hirtelen átölelte s orrát füstül leharapta. A végrehajtó az eljárást rögtön beszüntette s a szerencsétlen fiatal embert Nyitraira vitte be orvosi ápolás végett.

— Esküvő csendőri asszisztencia mellett. Hoson-

seidl Janos klosterneuburgi napszámost az a malheur érte, hogy épen lakodalma előestéjén nehéz testi sérülés bünténye miatt elfogatott. Vigasztalan menyasszonya, hogy egy napról-napra várt új világpolgár törvényes születését biztosítsa, kéresekkel ostromolta a törvényszéket és a leikeszi hivatait, háritsák el a nehézségeket, melyek világi és egyházi hatóságok — ez utóbbiak az advent minatt — támasztanak a vőlegényével való egybekelése ellen. Az engedélyt meg is adták s az esküvő csakugyan megtörtént a klosterneuburgi plebánia-templomban. A vőlegényt csendőr kíserte feltűzött szuronyal az oltár elé s ott állt őrt mellette. Az esküvő párnak jó arcot kellett vágnia a rozsz játékhöz, a mennyi-ben a kísérő csendőrt választották esküvői tanuak. Esküvő után a fiatal férjet a csendőr visszakísérte a börtönbe, hol elég ideje lesz, hogy minél szebb szemekben fesse ki képzeletében a mézesetek édességeit.

APRÓSA G.

Kényes a becsületére. Bunkó Peti! Azzal vagy valóya, hogy megvered Vass Pistát!

— Tekinte es bíró uram; nem tagadom, hogy megvertem, mért a becsületemben gázolt.

— Hát azért mudjárt verekedni kell?

— Hiszen kérem atassan, oly vagyok én mint a bárány. Mondhatják nekem, hogy zsvány, tolvaj, gyilkos, guzember vagyok, azt én fel se veszem, de ha valaki azt mondja, hogy a dohányzacskóm nem igazi kostok, csak dísznő hólyag, annak osztán keresztül megyek a lelkén, mert az a becsületembe gázol.

Véletlen gorombaság. Egy csizmadinas egy bérkocsiba kapaszkodott; a kocsis rákiált: Lemegy onnan, te szamar! nem látod, hogy már kettő ül benne?

Vadászaton. Honnan fúj a szél, cigány.

— Ádjon azs úr egy sivárt, anak a flstjirul meg tudom mondani.

Az okos asszony. — Hogy viheti ki az utcára az ilyen kis gyereket ebben a hideg időben?

— Uram isten, mit ért ez a gyermek az időjáráshoz?

Vendéglőben. Beallit a magyar ember egy vendéglőbe s megkérdezi, hogy mit kaphat ott enni?

— Szolgálhatok tan egy rozsz práddival? kérdezi a pincér.

— De már nekem inkább csak jó práddit hozzon, fejel a vendég.

Felétős szerkesztő és lapkiadó: Balázsovits Norbert.

a könnyű csolnak gyorsan haladt felfelé. Mayers kivette zseb-kendőjét s egy ideig lobogtatta, azután érzelmeitől áthatva padra ült s kezébe rejté arcát.

Ugyanazon pillanatban a gözhajón felhúzták a horgonyt s a kerekék dolgozni kezdtek. A Themse partja mindig távolabb látszott s az északi tenger fenséges beláthatatlan tükrét terjeszté ki. Falconer még egyszer üdvözölte a szárazföldet, melyről soha sem hitte volna, hogy mily szeretettel viseltetik iránta szíve, ezerszeresen bucsuzott el szerettét Maudjától és az öreg Mayers-től s érzelmeitől elárasztva kajütjébe zárkózott, hogy senki se lássa sirását.

Felbontván az öreg ur levelét, kinek nem volt bátorsága tőle igazán elbucszni, mennyire meg volt lepve, midőn a borítékban a legjobb frankfurti, bécsi, velencei és római bankokra szóló utalványokat és váltókat oly nagy értékben talált, hogy egy lord is fényesen lett volna elhátva teljes egy évig. A helyett, hogy e pénz mire fordítására nézve utasítást kapott volna, a levélben a következő sorokat találta: „Lelkiismeretesen ird föl minden este, mit mire adtál ki s mindent kész pénzzel fizess.“ Egy külön kis borítékban volt egy névjegy következő utasítással: „Közeledjete Istenhez, akkor ő is közeledik hozzátok; keressétek és kutassátok a művészet szellemét s az nem lesz távol tőletek.“

Maudon nem látszott beteljesedni amaz ismeretes mondás, hogy a bucsuzók közül az visel nagyobb fájdalmat, ki otthon marad és az elutazó után néz. A leány bizván Falconer férfiás kedélyében és nagyszerű szellemi erejében e bizalomban lelt vigasztalást és bátorságot s fennkölt, örömteljes hangulatban tekintett a jövőbe, hogy Falconer győzelmes visszatérésére gondolva a távozás fájdalmát legyőzze.

Honoría napról napra szorosabban vonzódott Maudhoz. Maud eleinte önkéntelenül húzódott tőle; ezen előékenységet álarának, ravaszsnak tekintette, mely alatt Honoría bizonyosan annál határozottabb csapást mérhetett fejére. De nemsokára belátta Maud tévedését s a máskor oly hideg szívű testvért őszinte, nyílt szívvél fogadta. Ransom Dániel és lady Augusztia még csak ezen körülményt nélkülözték, hogy teljesen boldogok legyenek.

Maud azon fölfedezést tette, hogy Honoría még jobban van elválasztva kedvesétől, mint ő. Lord Henry, ki épp oly jó-

„Higye el, mylord! És most látja, kit kellene legyőznie, ha eszébe jutna, testvéremet oly figyelemre méltatni, mely nem vonatkoznék szorosán művészi szempontra.“

„De épen az tenni érdekessé sok ember előtt, ha Maud kezéért fáradoznom,“ vélekedék nevetve lord Henry. „Megvallom, hogy engem legalább az egész dolog nagyon érdekeltetne...“

Honoría nagy szemmel nézte a lordot s a nélkül, hogy tulajdonképen akarja volna, villámgyorsan összehasonlítást tett saját és Maud nővére udvarlója között. Henry megjegyzése, melyet az csak ugy odavetve mondott, annyira felizgatta, hogy ezt viszonáz:

„Valóban, mylord, amnyi felfogást fel merek tenni testvéremről, hogy ő maga is elég érdekesnek találja ana körülményt, miszerint egy fiatal művész az ő imádója s ennek vetélytársai azon veszélynek tennék ki magukat, hogy hozzá képest unalmasnak és döréknék látszatiának.“

Lord Henry halavány arca még halaványabb lett. „En a veszély dacára meg merném kísérteni...“ mondá reszkető hangon.

„Hogyan, kedves Henry?“ mondá Honoría enyelgő hangon, midőn ijedten észrevette, hogy tovább ment a kelleténél s mint a közmondás is szól: „nem jó az ördögöt a falra festeni.“

„Bizony,“ viszonáz közönyösen lord Henry, „az én szép Maud csuinom minden esetre oly díj, melyért az ember többet is merészelhet, mint sem hogy a neveltség veszélyének tenni ki magát.“

„En nem értem önt, mylord...“
„Az különös, Ransom kisasszony. Ön szeszélyeit oly régen tanulmányoztam és bámultam, hogy rendjén találok, ha egyszer én is szeszélyes leszek.“

Honoriat helyére vezette, udvariassan meghajtá magát s visszavonult.

Honorianak borzasztó éjszakája volt. Attól félt, hogy a mit egy rövid órával azelőtt kivívni látszott, azt most elvesztette. Láz látszott rajta erőt venni s ijesztő, szerelmi reményeinek halálára mutató képek vonultak át lelkén. A Maud huga iránti féltékenységétől eredő vigyázatlanság, a melyből megítélhetne volna, hogy a lord mikép fog rá válaszolni, volt az egész oka annak, hogy lord Henry, ki még nem nyilatkozott nyíltan s egy

Hirdetmény.

Szentes város képviselőtestületének 103 -886 k. gy. sz. határozata folytán a város tulajdonát képező 136^{1/2} nuszg. hold felső csürhejárású, valamint 60^{1/2} nuszg. hold alsó csürhejárású legelők 1887-ik évi január 1-től 1892-ik évi dec. 31-ig terjedő 6 évre f. évi december hó 12-én délelőtt 10 órakor a tanácssteremben tartandó nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőknek hasznosbérbe fognak adatni.

Felhívárnak a berleni kívánók, hogy kellő bánat pénzzel ellátva a jelzett helyen, — hol a feltételek idő közben is megtekinthetők — ez időben annyival is inkább jelenjenek meg, mivel utóajánlatot elfogadtatni nem fognak.

Szentesen, 1886. dec. 3-án.

Nagy Imre, tanácsnok.

Feltűnést keltő hirdetés.

A 88 év óta fennálló

csász. kir. szabadalmazott

SZÖNYEG- és TAKARÓGYÁR

Lichtenauer özvegye és fia,
raktárából küld

LÓ-TAKARÓKAT

190 ctm. hosszúságú és 130 ctm. szélesek, elpusztíthatlan minőségben, sötét alapon, riki-ó szélekkel: mintegy 3 kiló nekéz, darabja oszt. ért. 1 frt. ugyanazon nagyság elsőrendű " " 1 50 kr.

Kénsárga bércsesi-takarók

hatszoros kék vagy feketepiros csikkal, körülbelül 2 méter hosszúságú és 1 1/2 méter szélesek kítűnő minőségben, darabja 2 frt 25 kr.: a takarók teljesen szagtalanok, nagyon vastagok, azért igen alkalmasak ágytakaróknak valamint szőnyegeknak stb.

Azonkívül eladunk, a meddig a készlet tart,

juta-szőnyeg maradókat

a legszebb választékban, 10 - 13 méter hosszúságúak 3 f. 20 kr. Kétszárnyú függönyök egy draperiával s két tartóval . . . . . 1 f. 75 kr. Ágyterítők . . . . . 1 f. 50 kr. Asztalterítők . . . . . 75 kr.

Szőnyegek minden minőségben kaphatók.

Az összes eladó áruk hibátlanok és érték felelősség vállalattal.

Még nem felelő áruk fennakadás nélkül visszavetettek.

A szétküldés utánvétellel történik e cím alatt:

Lichtenauer özvegye és fia
BÉCS I. Rothenthurnstrasse 14.

ÉRTESÍTÉS.

A „Szentesi Kölcsonös Segélyző Szövetkezet” alapszabályainak 11. §-a értelmében ezen szövetkezetben minden év elején lehet részvényt váltani s a szövetkezeti tagok sorába lépni. Emellegva értesítetnek a belépni óhajtók, hogy e végből az aláírási ív a szövetkezet hivatalos helyiségében minden szombatn délután és a polgári körben (özv. Tóth Józsefné házában) valamint a kör vendéglősnél Karai Jánosnál minden nap egészen folyó évi december hó 15-éig mindenki rendelkezésére áll.

Egy-egy részvény után a beiratási díj 40 krajcár, mely részvény aláírásakor lefizetendő, a heti betét pedig részvényenként 20 krajcár, mely újévtől kezdve lesz fizetendő.

Szentes, 1886. november 20.

Az igazgatóság.

Húzás már karácsonykor.

Kincsem 1 sorsjegy 10 ft
Sorsjegy 1 sorsjegy 10 ft csak 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20° lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, várczi-utca 6. sz. „Kincsem-sorsjegy”-ek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

Brünni kelméket

elegans

őszi vagy téli öltözetekre,

3.10 métert kitevő szelvényekben mindegyik éppen egy férfi öltözetre elegendő. frt 1.80 igen finom frt 7.75 legfinomabb frt 10.50 legeslegfinomabb valódi gyapjuszövetből Palmerston és Boy 1611 kabátokra méterje frt 2.50 egész 5 frt. — Loden frt 2.25 egész 3 frt. — Női posztók méterje frt 1.25 krtól 2 50 krtig, megkül. bárkinék is posta utánvét mellett:

Felntuch-Fabriks-Niederlage
SIEGEL-IMHOF
BRÜNN.

Nyilatkozat: A fentebbi cég szöveti szilárd és izlésteljes kivétel valamint kiváltköpeni tartósság által tűnnek ki. Ezek elismert megbízható szilárdsága és rendkívüli munkaképessége és szerszám az iránt is kezesseg t nyújt, miszerint csak a legjobb áru pontosan választott minták szerint lesz szállítva. Kívánatra fentebbi raktár mintákkal ingyen és bérmentve szolgál.

Halász Szabó Jánosnak

a legnagyobb nép forgalmu utcában egy vendéglő minden kényelmének megfelelőleg épült, regale és kávéházi joggal ellátott I. tized 315. sz. alatti háza jövő 1887. január hó 1-ső napjától három egymást követő évre hasznosbérbe kiadó.

Értekezni lehet a tulajdonossal III. tized 648. szám alatti házában.

Füsti Molnár Istvánnak

Remes János-féle (III. t. 174. sz. a.) háza kedvező feltételek mellett eladó — vagy újévtől a rendába is kiadó.

szóval sem tett erről említést Ransomnál, mi által lekötelve lett volna, hozzá oly hirtelen lédeget.

Mióta Honoria egykor érzékenyen bűnhődött azért, hogy a szegény O'Leary Ellennel oly csuful bánt el, mely körülményt azért nem feleldhetett el, mert az az egyedüli büntetés volt, melyet valamikor róttak rá, azóta az O'Learyékat s nevezetesen Maudot sohasem szívelhette. Midőn Maud Ransoméhoz került, Honoria föltette magában, hogy minden tőle kitelhetőt el fog követni, hogy Maudnak árthasson. A sors oly csodálatosan alakult, miszerint Honorianak be kellett látnia: hogy az ő legvéresebb reményei csak akkor számíthatnak sikerre, ha Maud szerencsését minden erejéből védelmezi és a helyett, hogy árkot ásson neki, hogy a tapasztalatlan ügyesen tervezett eselszövényével vegye körül, inkább tanácsával és támogatásával oldala mellé álljon.

Dacára lord Henryhez való szerelmének Honorriára nézve csak bizonyos önmegtudással teljesíthető feladat lett volna; hogy Maudhoz bizalmasan közeledjék. De mióta Honoria Maud jegyessét látta, úgy érezte, mintha valami benső hang intve sugta volna neki: kiméld ezt a szerelmet, mert különben saját életed ellen cselekszel. Ő maga kért számot azon sajtóságos érdeklődésről melyet O'Leary Falconer szobrász benne keltett. Honoria azon meggyőződésre jött, hogy ő, az árva, kinek származásáról minden kérései dacára úgy Ransom mint neje mélyen hallgattak, arra van első sorban kötelezve, hogy mindenkit legközelebbi rokonának tekintsen, mert nem tudhatja, vajjon nem sérti-e meg annak a szegény, tehetetlen koldusnak véré, mely saját ereiben kering.

Dacára ezen és hasonló elmékedéseknek Honoria mégis távol volt tőle, hogy O'Leary Falconerben egyetlen testvérét sejtse.

XXIX. Az elrablás.

Falconer a Maudtól történt elbucszáza után való nap utazott el Londonból. Éppen midőn az öreg Mayerssel kocsira ülni készült, hogy a londoni kikötőbe menjen, hol az ostendei gőzös horgonyozott, sietve jött Ransom szolgálja, hogy átadjon neki egy levelet és egy arany szelencét, mely utóbbiban Maud hajából egy vastag fürt volt eltéve. Mayers pártfogoltjával a kikötőbe kocsizott s mindég a legjobb kedélyhangulatban lévén egészen Greenwichbe elkísérte. Itt átadott neki néhány ajánló levelet Róma leghíresebb művészeire s megígérte neki, hogy érdekében több magas állású államférfihoz fog írni, kik az örök városban tartózkodnak. Sok apróságot és bolondságot beszélt el, melyek előbbi, sokévi tartózkodására Rómában vonatkoztak, beszédközben egymásután hozatta a pezsgőt, melyet a hajókapitánynyal és Falconerrel ez utóbbi szerencsésjére ültetett.

Midőn a gőzös Greenwichben néhány óráig időzött, az öreg muzeumi igazgató szellemes, becsületes arcára sötét felhő borult. Falconernek egy levelet adott át s mondá:

„Tedd el, fiam, s el ne veszd, mely kívánságomat rendjén találhatod, mert e borítékban pénztalványok vannak. Még néhány jegyzetet írtam melléjük s legyél oly jó azt a dolgot, melyről szóltunk, rendbe hozni. Itt különben nagy meglepetés; egy pillanatra a földéltre megyek.”

Mayers fogta kalapját s a lepcsőn fölfelé haladt. Falconer éppen utána akart menni, miután pártfogója jó darab ideig maradt el, főkép mivel a hajókapitány parancsot adott a horgony felhuzására, midőn odakünn több torokból hangos „éljen” hangzott. Falconer aggódva a földéltre sietett. Sejtelmé bebizonyult: az öreg ur szép csendesen egy csolnakba ült s kalapját lebegtetette.

„Éljen O'Leary Falconer!” kiáltá a csolnakból az öreg ur, „szerencsés visszatérést kívánok Angolország fehér partvidékére!”

És a csolnakban lévő három tengerész toroka szakadtából ismételte az éljeuzést. Falconer kiterjeszté mindkét karját, míg